

Uredništvo
in upravnništvo:

Kolodvorske
ulice št. 15.

Z urednikom se
more govoriti
vsak dan od 11.
do 12. ure.

Rokopisi se ne
vračajo.

Inserati:

Šeststopenjska peti-
vrsta 4 kr., pri
večkratnem po-
navljanju dajo se
popust.

Ljubljanski List

večerna priloga deželnemu uradnemu časniku.

Izhaja vsak dan razen nedelj in praznikov ob 5. uri zvečer.

Velja

za Ljubljano
v upravnishvu:
za celo leto 6 gl.,
za pol leta 3 gl.,
za četrt leta 1 gl.
60 kr., na mesec
60 kr., pošiljatev
na dom velja me-
sečno 9 kr. več.

Po pošti velja

za celo leto 10 gl.,
za pol leta 5 gl.,
za četrt leta 2 gl.
60 kr. in za jeden
mesec 86 kr.

Štev. 34.

V Ljubljani v sredo 9. aprila 1884.

Tečaj I.

Konflikt z Ogersko.

Časih se nam skoraj dozdeva, da se v zgodovinskem razvoju pogreša kavzaliteta, da na življenje narodov in držav ne vpliva razmerje med vzroki in njih naravnimi posledicami. Starogrško bajeslovje nam pripoveduje o dolgotrajnem desetletnem boji, ki je razdejal slavno Trojo in uničil nešteta krdela grških junakov — vse to zaradi lepih oči neke lehkožive ahajske krasotice. Skeptični zgodovinarji so sicer že davno ovrgli naivno pripovedko — ali baš dandanes nastalo je enako, nič bolj utemeljeno nasprotje med obema državnima polovicama našega cesarstva, in dolgorogati ogerski voli prouzročili so ozbiljen konflikt med našo vlado in ogerskim ministerstvom.

Ako stvar ne bi imela svojega resnega lica, morali bi se na glas smejati temu smešnemu prizoru. Razpor je nastal, ker je dunajsko namestništvo, oziraje se na živo potrebo avstrijske stolnice, izdalo nov tržni red za živinski somenj na Dunaji. Dosedanje razmere so bile v istini že neznosne. Cene za meso na dunajskem trgu je oblastno narekala tolpa ogersko-židovskih kupcev s svojimi zavetniki, tržnimi mešetarji in dunajskimi mesarji. Tej zloglasni družbi se je zares posrečilo prouzročiti silno draginjo. Goveje meso na Dunaji je tako poskočilo gledé cene, da so se manj imovite rodbine skoraj morale odpovedati predragemu užitku. Ako bi draginja napredovala v isti meri, bili bi lehkoživi Dunajčani kmalu primorani, udati se vsiljenemu vegetarijanizmu; k večjemu kak dvorni svetnik bi se lahko opoludne okoristil s kosčekom govedine, in predzrnež, ki bi nameraval, privoščiti si sočnat beefsteak v dunajskem hotelu, moral bi imeti vsaj lepe dohodke upravnega svetnika pri kaki dobro situirani banki. Po vsem pravilno je tedaj ravnalo nižje-avstrijsko namestništvo s svojo naredbo, katera je bistveno preustrojila dosedanje dunajski tržni red. Ta sprememba pa ni bila po volji ogerskim

trgovcem, in takoj so sklenili, na ogerskem ozemlju, v sosednem Požunu ustanoviti nov živinski somenj. Na ta način bi iznajdljiva ogerska gospóda odvracala promet od dunajskega trga ter prisilila dunajske konsumente, iskati si govedine v Požunu. Avstrijska vlada, vestno spolnovaje svoje dolžnosti, morala je tedaj preprečiti jasno nakano samopašnih ogerskih špekulantov. Ali baš s to naredbo izzivala je silno protivje v ogerski zbornici, in razgretim ogerskim strankarjem se je celo pridružilo ministerstvo Tiszovo.

Kdor količakaj pozna sangvinični značaj madjarskih politikov, ne bode se čudil strastnim napadom, ki se danes čitajo po peštanskih listih, in ostrim besedam, ki so se razlegale po peštanski parlamentni dvorani. Pri vročehrvnih sosedih onstran Litave neha pravilno umovanje, kakor hitro se začne razpravljati istinite ali navidezne koristi Magyarorszaga; logika menda od nekaj ni posebno razvita pri Arpadovih potomcih, in sedaj, ko se bližajo volitve, ko se korteši že pripravljajo na hrupno volilno gibanje, je madjarski chauvinizem v najlepšem cvetju, in med raznimi strankami nastala je prava dirka glede tega, katera se bode najsilneje zakadila v fantom avstrijskega nasprotja. Celozmerni poslanci naglašajo, da se je s to naredbo avstrijskega namestništva prelomila avstrijsko-ogerska carinska in trgovinska zveza, vsi pretijo z represalijami in, soditi po njih besedovanju, smeli bi pričakovati, da se v kratkem mobilizujejo madjarski honvedi ter planejo na vbogo Avstrijo in nesrečno dunajsko stolnico.

S čem pa se je avstrijsko ministerstvo na glavo nakopalo toliko nemilost oblastnih ogerskih sosedov? Ali je v istini s svojim postopanjem žalilo ono trgovinsko zvezo, ki je podloga gospodarstvenemu razvoju cele monarhije, prepotrebna obema državnima polovicama? Da temu ni tako, da se naredba dunajskega namestništva ne obrača proti ogerski živinoreji in proti uvažanju ogerske goveje živine sploh, razvidi se najbolj iz 5. od-

stavka dotičnega odloka, kateri izrečno naglašja, da nova naredba ne velja živinskim transportom, prihajajočim z Ogerskega, kateri se niso dotaknili požunjskega sejma. Za te zadostujejo navadni živinski potni listi. Živina pa, katera prihaja od živinskega trga v Požunu, mora se zdravniško pregledati v smislu našega zakona o živinski kugi z dne 29. februarja 1880 baš tako, kakor se uže štiri leta ona ogerska goved, ki iz Soprona prihaja na Dunaj, pregleda v Dunajskem Novem Mestu, ne da bi Ogri v celi tej dóbi si domislili, da se ta ogledna postaja na ogerski meji ne vjema z obstoječo trgovinsko pogodbo. Da se je tedaj v Marcheggu ustanovila ogledna postaja za ogersko živino, to ni noben novum, vsaj obstojé na ogerski meji skozi več let take postaje: v Dunajskem Novem Mestu, Hohenau-u, Aspang-Edlitzu in ena celo pred dunajskimi mitnicami, v St. Marxu. Vsakako je čudno, da so se Madjari stoprav sedaj spomnili, da te postaje niso v soglasji z zvezo, katera zjedini našo polovico z ogerskim kraljestvom.

Strastna pisava ogerskega novinarstva nam je porok, da razgreta narodna domišljavost tudi previdnim ogerskim državnikom moti zdravo razsodnost. In kakor se pri nas navadno nahajajo nelojalni elementi, kateri vsako dogodbo presojajo iz strankarskega stališča, neoziraje se na splošne koristi, tako nam tudi sedaj z gnusom polni dušo odurni prizor, gledati metodno glasilu naših levičarjev, katero očitno podpira stališče ogerskih špekulantov le zaradi tega, ker se nadeja, da bodejo ogerski dolgorogati voli podrlí Taaffovo sistemo. Toda uverjeni smo, da se motijo ti plemeniti rodoljubi! Uže zadnja poročila, ki dohajajo z Dunaja in Pešte, javljajo, da se bodo pričele obravnave in da je utihnila prva strankarska strast. Pri teh obravnavah prepričali se bodo Ogri, da nikdo ne namerava, pristop na dunajski živinski trg obtežiti ali zavirati ogerski govedi, ki je dunajskemu mestu absolutno potrebna za njegovo oskrbovanje z živem. Sko-

Listek.

Mephistopheles: Herr Doctor, nicht gewichen!
Frisch!...

Heraus mit eurem Flederwisch!
Nur zugestossen! Ich parire!

Tičice so pele in rožice cvele in veterček je pihljal tako ljubko tam po naših hribih in če bi mi bil Bog podaril le nekoliko pevske žilice, skoval bi bil gotovo lepo pésenčo na staro hruško, ki si je grela stare svoje kosti raztegnene tako poetično na solnci pomladanskem. Pa Bog je uže vedel, komu je vstvaril perje; name je po polnem pozabil takrat, ko je delil pesniške dari in zato se me je polastila sentimentalnost in legle so mi črne megle otožnosti na srce.

Da si torej razvedrim čelo, opasal sem ledja, vzel v roko les popotni in hajd v slovenske naše Athene, v belo Ljubljano — v mesto. Vi se vé da ne veste, kaj pomeni ta mala besedica „v mesto“, kako dobro dé človeku, vajejemu mestnemu življenju, če mu je bilo usojeno, delj časa živeti v — hribih. Le

pomislite! to sprehajanje po gladkem mestnem tlaku, te čedne ženske stvarice, to dobro kosilce pri „slonu“ ali pa pri „cesarji“ in nad vse ta preprijazna kavarna, spominjajoča na rimske katakombe, kjer se človek okoristi z mehkim stolom, mogočno zakriči nad krivonožnim markêrjem: „nen Schwarzen!“, prižge cigaretko ter posegne po časnikih. In goste megle tobačnega dima obdajajo in kakor Pythia na trinožnem stolu zamisli se v proroške časnike, zabeč vse nadloge in težave, tudi krojača in črevljarja, s katerima si je človek vedno nekoliko v „sorodu“. Takrat se človeku zdi, da je v malih nebesih.

V misli vtopljen primaham jo po prašni cesti mimo čitalnice, kjer visé kakor nekaj table in tablice s slovenskimi in nemškimi napisi, mimo kazine, pred katero se grejejo častniki na solnci kakor kušarji, stegovaje dolge svoje nožice, korakam skozi „zvezdo“, po kateri šetajo kakor nekaj skromni šolarčki in oblastni gospodje doktorji, mimo gledališča, iz katerega se čuje kakor nekaj: „Nur für Natur“... pred njim pase pojava in gonijo kakor nekaj nemški igralci in igralke. Kakor nekaj! *Tout comme autrefois!*

Ko sem si ogledal mesto od vseh strani, krenem jo v drevorede. Tu je bila zbrana prava družba ljubljanska, prava *Société de Laybach* v ožjem slova smislu. Aristokratje so se glasno pomenkovali o konjskih dirkah in o dunajski pasji razstavi, meščanske gospice so razkazovale nove pomladanske toalete, penzionisti so vodili svoje parčke na vrivicah, in krog mladih zakonskih psov so se sukali in smukali otročici, obloženi z ogromnimi težkimi klobuki, kateri so jim dajali podobo velikanskih gob. V „Švicariji“ se vsedem v kotič in občudujem potrpežljivost višjega uradnika, ki je učil svojega psička latinščine. „*Te miserum et afflictum! Sedeas!*“ zagrmel je nad ubogo živalico, ki je skušala stisniti kosček repa med noge (kar se ji pa ni posrečilo, ker je bil repič prekratek) in se vsela mirno na stran strogega svojega gospoda. Zdajci se mi približa znanec. Srčno ga pozdravim, toda ta je imel le pikre besede zame. „Tudi ti si elastičen! Jezik te razodeva“, in porogljivo se smehljaje pomoli mi najnovejšega slovenskega tednika najnovejšo številko rekoč: „Čitaj, *Grüne Blätter* zate!“ In vzel sem listič in čital. In čital sem o vzajemnosti slovanski, o domoljubji in rodo-

raj polovico govejega mesa dobivajo Dunajčani iz ozemlja svetoš Stefanske krone, in od 152 592 goved, ki je 1. 1882 bilo pripeljanih na živinski somenj naše stolnice, bilo je prekolitvanskih nič manj nego 85 471. Pa tudi sicer ste obe državni polovici tako tesno navezani ena na drugo, njih koristi se tako lepo ujemajo, da si zdravega gospodarstvenega napredka v Avstriji niti misliti ne moremo drugače, nego če se tostran in onstran Litave enakomerno širi gmotno blagostanje.

Sigurno bodeti se tudi dotični vladi ravnali po teh jedino pravih načelih, obravnave, ki se vrše na Dunaji, imele bodo dovoljen uspeh in vsa „volovja vojska“ bode imela le to posledico — da se tudi humorju prepušča prostorček v resni enoličnosti naše povestnice!

Cesarjevič naš

je 7. aprila otvoril ornitologični kongres na Dunaji s sledečim ogovorom: Ponos in veselje me navdajata, ko vidim danes zbranih toliko slavnih preiskovalcev in strokovnjakov v našem rojstnem mestu. Znanstveno prizadevanje in želja po skupni menjavi učenjaskih nazorov združila sta Vas, gospôda moja, in prišli ste od blizu in daleč skupaj kot možje, ki uživajo to prednost, da so v enem delu človeškega znanja strokovnjaki. Zato se mi zdi moja naloga častni posel, če me tudi navdaja nekaka skrb, predsedovati kongresu, ki se peča s stroko, katera me je zanimala uže od mladih dni, katero sem z ognjem diletantovim gojil, ki zbira in opazuje, a kateremu vendar manjka še dokaj znanja, da je vreden sprejet biti v Vaš krog, gospôda moja.

Imejmo vedno pred očmi, da je ornitologija lep in važen oddelek prirodoznanosti; da je prirodoznanost s svojimi jasnimi realnimi izreki, s svojim preiskavanjem naravnih zakonov, z okoristenjem naravnih sil pritisnilo temu stoletju svoj pečat; pod praporom prave, ker znanstveno opravičene, prosvete učenjaki prodirajo zmagovosno, naj bode njihova delovalnica na visoki zvezdarni ali v kemičnem laboratoriju, v secirni dvorani, v učenjakovi sobi ali pa zunaj v gozdu; navdan od teh čutov, izrekam željo, da bi imel kongres mnogo uspeha za našo stroko, in ponosen sem, da ga zamorem otvoriti. — (Burna pohvala.)

Iz mestnega zbora ljubljanskega.

V Ljubljani 8. aprila.

Predsednik gospod župan P. Grasselli. Prisotnih je 17 odbornikov. Verifikatorje zapisniku današnje seje imenuje gosp. župan gg. mestne odbornike Ledenika in Petričiča. Najprvo naznani župan, da mu je gosp. fml. vitez Müller povodom svojega odhoda iz Ljubljane naročil, da naj izreče mestnemu

ljubji in o zaslužnih možeh; pa čital sem v istem listu zlobno sumničenje in v surovem slogu še surovejše psovke. Brž ko ne je hotel gospod doktor pokazati, kako bi se delal tisti „lexicon“, katerega je podtikal drugim in zato je jako galantno takoj dodal nekaj za vzgled. O kultura! Tudi naši hribovci se časi razvnamajo in debele in kosmate si mečejo v obraz, toda z „Ephijalti in izdajalci, z branjevkami in strahopetnimi zajci, z žabami, polži in močerad“... se nikdar ne pitajo. To prepusti učenim doktorjem. Še ko sem bil mlad pastirček in so mi pravili, da gospôda žabe in polže jé, gnusilo se mi je pred to gospôdo; zdaj pa se mi gnusi pred takimi duševnimi proizvodi.

Odložil sem ta neslovanski tednik ter hitel od družbe ljubljanske nazaj v goré z onim citatom v mislih: — (naj mi odpusti čestiti dunajski kolega, da zopet citiram) —

Polonius: „Kaj čitate, princ?“

Hamlet: „Besede, besede, same besede.“

Ko bi bil pa mene kdo vprašal, kaj sem čital, odgovoril bi bil:

Besede, besede, same surove, umazane besede!

Hribovec.

zastopu ljubljanskemu toplo zahvalo za podporo, katero je ta korporacija vojaški oblasti vedno izkazovala. Gospod župan izjavi, da radostno vstreza želji ekselence gosp. fml. viteza Müllerja in opomni, da se bode ljubljansko mesto radostno spominjalo časov, ko je gosp. Müller bil vrhovni vojaški poveljnik v Ljubljani. Mestni zbor poročilu gospoda župana pritruje s soglasnimi „dobrokljici“. Mestni župan naznanja dalje, da je sklicalo društvo za promet tujcev shod v Gradec o velikonočnih praznikih in da vabi mestni zbor, da se shoda udeležijo. O tej zadevi razgovarjalo se bode po nasvetu gospoda župana v tajni seji.

Načelnik finančnega odseka, gosp. mestni odbornik dr. Mosché, odpovedal se je v poslanem pismu gospodu županu načelnstvu finančnega odseka. Gosp. župan misli, da ne bode treba nove volitve, ker pridejo v prihodno sejo mestnega zbora uže novo izvoljeni gospodje mestni odborniki in se bodo vsi odseki na novo konstituirali; med tem časom pa vodi lahko finančni odsek načelnikov namestnik. Mestni zbor mnenju gospoda župana brez ugovora pritrdi. Mestni župan konečno naznani, da se je vstreglo želji mestnega zastopa, izjavljeni po sklepu v seji dne 4. januarja 1884, naj bi se vsi denarni posli izročili mestni blagajnici; stvar se je uredila v tem smislu, kolikor je bilo mogoče pri obstoječih razmerah in z ozirom na uspešno poslovanje magistratnih organov. Mestni zastop poročilo gosp. župana odobri.

Mestni odbornik gosp. Friderik Križnar poroča v imeni šolskega odseka in dovoli se po njegovem nasvetu hišniku v realnem poslopi, Antonu Bitencu, remuneracija za začasno opravljanje laborantove službe po nasvetu vodje c. kr. velike realke 37 gld. 50 kr. in slugi Ivanu Skubetu 15 gld., od katerih svota ima polovico plačati dežela, drugo polovico ljubljansko mesto; isto tako se dovoli za napravo železne peči v kletnih prostorih realkega poslopja 40 gld., da bodo zamogli obrtniški učenci tudi po zimi delati v mehanični delarnici. Za Schmeidovo ustanovo prezentuje se po nasvetu šolskega odseka, o katerem poroča mestni odbornik gosp. Friderik Križnar, Feliks Križek, učenec II. gimnazijalnega razreda v Ljubljani. Dr. Mosché poroča v imenu finančnega odseka o prošnji zavoda za varovanje malih otrok za podporo in nasvetuje, da se društvu, ki uže toliko let požrtvovalno deluje za izrejo najrevnejših otrok ljubljanskih, dovoli za napravo novih tal v šolski sobi svota 140 gld. 40 kr. Mestni zbor ta predlog jednoglasno sprejme.

Potem se zaključi javna seja in prične se tajna.

Politični pregled.

Avstrijsko-ogerska država.

Listi še vedno obširno pišejo o konfliktu z ogersko vlado. Kako Dunajčanje mislijo, pové dobro „Vorstadt-Ztg.“, ki pravi: „Naši vladi, kateri sicer nismo ravno prijazni, zagotavljamo, da jo bode podpiralo vse prebivalstvo dunajskega mesta, ako ostane trdna pri svojem sklepu.“ — Na izjavo „Fremdenblatta“ odgovarja ogerski „Nemzet“: „Pisatelj onega članka je menda pozabil, kak razloček je med samim imenovanjem navadne štacije za pregledovanje živine in pa med aktiviranjem take štacije za časa goveje kuge. Dunajska vlada je vzkazala novi štaciji na naši meji tako delovati, kakor bi v Ogerski razsajala goveja kuga.“

Tuje dežele.

V Belem Gradu imajo hude volilne boje za mestni zastop. Večina mestnega zbora se je izjavila, da mora sedanji župan Karabiberovič odstopiti. Dne 7. t. m. pa so glasovali o tem sklepu meščanje, ki imajo volilno pravico. A nasprotniki županovi niso dobili potrebne večine, namreč dve tretjini oddanih glasov. Sedaj bode jutri drugo glasovanje, pri ka-

terem zadosti absolutna večina. Vlada ni potegnila z nobeno stranko; ona smatra to za devo kot čisto notranje vprašanje glavnega mesta; v tem smislu so tudi uradniki po polnem svobodno glasovali. Večina dvornih dostojanstvenikov je bila za Karabiberoviča. Stranka Rističeva je tudi oddajala glasove za sedanjega župana.

Pruska ministerska kriza še ni pri kraju, vendar gotovosti ne vé nihče, kake personalne spremembe bodo nastale v višjih krogih. Vrjetno je, da bode odstopil tudi naučni minister pl. Gossler, ker hoče baje Bismarck rimski kuriji v nekaterih važnih točkah odjenjati, minister pa noče tacih predlogov državnemu zboru predložiti. „Nordd. allg. Ztg.“ piše o odstopu Bismarckovem iz pruskega ministerstva, da kancelar zato zapušča mnogoljetne te posle, ker so mu zdravniki odločno svetovali, da naj nekoliko dela naloži na druge rame; drugače bi se po polnem uničil. Bismarck je odložil pruske opravke, državne pa bode še pridržal, ker ima v zunanji politiki tako stališče in tako zaupanje tujih oblastij, da druga oseba ne more stopiti na njegovo mesto.

General Millot javlja v Parizu, da bode dne 11. t. m. imel dovolj vojakov zbranih za napad na Hong-Hoa. — Brzjav iz Končinčine poroča, da je tam nekaj ljudij umrlo za kolero; vlada je vkrenila vse potrebne korake, da zabrani boleznijo pot v Tonking, ko bi se slučajno jela širiti. Sploh pa mrjé v Končinčini in v Indo-Kini vsako leto domači prebivalci za kolero, posebno za časa pasatnih vetrov. Evropejce bolezen navadno ne napade tako pogubljivo.

Kakor je uže poročal naš včerajšnji telegram, je senat zavrgel sklep poslaniške zbornice in sklenil, da volijo Parižani še vedno v arrondissementih, katerih vsak voli štiri mestne očete. Vlada je načrt zbornice toplo priporočala — a vendar je propal. To glasovanje je za ministerstvo Ferryjevo velik udarec.

V Rimu je bil 7. aprila voljen vladni kandidat Biancheri predsednikom zbornice z 239 glasovi. Mancini je imel znamenit govor o propagandi. Rekel je, da vlada ne more predugačiti sodnijske razsodbe. Za propagando goji vlada največje simpatije in vedno je podpirala misijonarje, ki v daljnih krajih širijo omiko in slavo laškega imena. Zato je vlada tudi pripravljena, pri izpeljavi sodnijske razsodbe dati slavnemu zavodu vse mogoče olajšave, kar jih je postavno dovoljenih.

Angleška zbornica je 7. t. m. sprejela zakon o volilni reformi v drugem branji s 340 glasovi proti 210. Po Veliki noči pride takoj tretje branje na vrsto, in v maji bode uže druga zbornica imela zakon v pretresu. Zgorenja zbornica bode reformo zavrgla, vsaj tako se do sedaj javi iz srede večine. Potem bode vlada parlament razpustila in razpisala nove volitve.

Iz Egipta prihajajo žalostne novice. Gordon je v silni nevarnosti; obče se zatrjuje, da je zgubljen. Zato se hudujejo vsi krogi proti Gladstonu. Vlada se je, kakor znano, izrazila, da ne more pomagati Gordonu, ker je v sedanjem letnem času nemogoče dospeti z večjo vojsko v Berber. A slavni zmagovalec Abesinije, Lord Napier of Magdala, oporeka temu in trdi, da ni težko prodreti iz Suakima v Berber. Vladi manjka le eneržije in ako zapusti svojega poslovnika in ga izdá pogubi, pade odgovornost na omahljive politike angleškega ministerstva.

V Madridu je policija našla pri nekem sedlarju celo zbirko pušk in 19 nabasanih bomb. Na Kubi se zopet prikazujejo vstaši in vznemirjajo trgovski svet. Vladna vojska uže preganja insurgente.

Črez „Veliko vodo“ pride tudi vest o ministerski krizi — katerih se tedaj na celem svetu ne manjka. V Santiagi (Chili) je namreč zbornica izrekla nezaupnico svojim ministrom. Kaj bodo sedaj vkrenili južno-amerikanski državniki, o tem brzjav ne poroča nikakih podrobnosti.

Dopisi.

Z Dolenjskega, 3. aprila. (Izv. dopis.) Stara navada železna srajca — je pač istinit prigovor. Še vedno požalnujejo naši ljudje drevje s tako zvanim razkladom (precepom). Ta način požalnovanja je gotovo eden najslabših, kajti drevesna rana je prevelika in težko se po polnem zaceli. Mokrota, prah in prst zarinejo se v zasekano rano in drevo prične gnjiti; tem se pridruži končno še kak škodljivi žužek, in drevo jame hirati in kmalu zamrje.

Ako naši možje te slabe navade nikakor nočejo opustiti, naj vsaj za jeden pot poskusijo cepiti v polurazkladu. To namreč se zgodi tako-le: Podlaga naj se vodoravno odreže; potem naj se z debelim nožem pri strani, a ne v stržen, vertikalno zareže „polurazklad“ tako, da ostane lubada podlage razen zareze cela. Cepič pa se vreže v podobi zagozde na oni strani, katero se je porine v zarezo, druga polovica cepiča pa skorej cela ostane. Tako požalnovanje je mnogo boljše od popolnega razklada. Pri polurazkladu je rana neznatna, cepič stoji trdo v zarezi, neomaje ga vsak veter in treba ga je le malo obvezati, časi pa skorej nič.

Lastna skušnja me uči, da se drevesa v polurazkladu cepljena zelo rada spoprimejo, vzlasti črešplje in črešnje. Tudi se drevo tako zarase, da ni skorej poznati, kje je bilo požalhneno.

Tudi v tem slučaju uči skušnja in smelo trdim, da ne bode nihče več cepil v razklad, kadar bode poskusil žlahniti v polurazkladu. S tem pa nikakor ne trdim, da bi bilo sedlanje, kopuliranje itd. slabše; le na mestu celega razklada naj se rabi polurazklad, posebno pri črešnjah in črešpljah, pri katerih je popisan način po moji skušnji najboljši poleg okuliranja. σ.

Razne vesti.

— (Cesarica v Heidelbergu.) Naša cesarica je došla z nadvojvodino Valerijo 5. t. m. v Heidelberg, kjer namerava ostati nekoliko tednov. Mnogobrojna množica je spoštljivo pozdravljala visoko gospo. V prvih vrstah so stali avstrijski visokošolci, ki so z glasnimi hoch-klici sprejeli svojo vladarico; vidno je ginil visoko gospo ta dokaz verne udanosti. — Okolica heidelberška je krasna in cesarica je zvolila za stanovanje mal gradič, s katerega se odpira prelep razgled po bližnjem gorovju in po divni okolici.

— (Dvorák), slavni češki glasbeni mojster, biva sedaj v Plznu, kamor se je povrnil iz Angleškega. Napravili so mu sijajen bankét, pri katerem so na vse mogoče načine slavili svojega rojaka. Zvečer je bila gledališka predstava; uže več dni poprej so bili vsi prostori oddani. Ko je stopil Dvorák na oder, zatresla se je hiša od burnih slava-klicev. Društvo „Hlahol“ je izročilo mojstru srebrnavorov venec. Oratorij „Stabat Mater“ vršil se je jako precizno in vzbudil je nepopisno navdušenost za komponista.

— (Klasična deputacija.) Pri nemškem cesarstvu bila je te dni originalna deputacija. Prišli so ribiči z bregov Nemškega morja in prosili, da bi se olajšal zakon, ki jim brani leto in dan ribe loviti. Cesarjevič je deputacijo opozoril, da bi se imeli najprej obrniti do vladnega predsednika v njihovi domovini. „O, gospod — zavrnil je vodja ribičev — ta nič ne razume o naših boleštin. Vedno pravi: Zakon je zakon! — pa spravi mirno vsak dan svojo pečenko pod streho in zapali havano-smodko; če pa mi nič ne vjamemo, ni cel dan kruha v hiši.“ — Potem je govornik slikal bēdo vbozih ribičev. „Jaz sem pri nas uže bogat mož — je djal — ker redim jedno kravico. Nevihita brani čestokrat ribičem iti na lov — in to uže varuje ribe pred popolno pogubo; posebnih zakonov ni treba.“ Cesarjevič je prijazen obljubil podpore in je hotel deputacijo posloviti. A to ni šlo lahko. „Cesarska visokost — je menil vodja ribičev — mi hočemo imeti kaj spisanega. Drugače ne gremo. Tolikrat smo uže zastoj hodili in ne smemo se več brez pisma prikazati domov;

drugače mi še nihče ne bode vrjel, da smo bili pri Vas!“ — Cesarjevič se je priprostim možem vdal in preskrbel jim tudi potne troške. Ribiči so dosegli svoj namen; zakon je vlada tolmačila v njihovem smislu.

— (Orjaški železniški projekt.) V Petrogradu uže nekaj tednov pridno preiskujejo in resno diskutirajo projekt železnice čez Ural. Pričela bi se pri Jekaterinenburgu in šla bi čez Tobolsk, Jenizejsk in Irkutsk do Nikolajeva, sibirske glavne luke na Tihem oceanu. Dolga bi bila kacic 12000 kilometrov in troške preračunajo na tisoč milijonov rubljev. Dvajset let odločujejo za gradnjo. Car bode v kratkem imenoval komisijo, ki bode projekt skrbno pregledala in potem vladarju poročala o njem.

— (Take so!...) Naslednja lepa zgodbica vršila se je zadnje čase v Parizu. Mlada, živa Parižanka je imela ljubčka in parček je živel dolgo v desetih nebesih. A nesreča hitro koraka. Necega jutra zve ona, da ji je zapustil strije mnogo milijonov frankov premoženja. To sicer ni še nobena nesreča, pač pa je bil silno nesrečen za naš parček zadnji stavek poslednje volje bogatega strijca. Glasil se je: Denar se izplača nečakini samo tedaj, če vzame v zakon italijanskega plemiča. — Ah, to sta zdihovala! Milijonov pustiti ni prijetno, ljubezni razdreti pa menda zopet ne... Pa kedar je prava Parižanka v zadregi? Pisala je znanecu na Laško. Tam je živel v mestu Forli mlad, stoprav 17letni grof. Znanec mu razloži sledečo kupčijo: Pojdi v Pariz, daj se poročiti z bogato damo — pa ti plača koj na roko 30000 lir in vsako leto 6000 lir laške rente — če jo potem za vedno pustiš pri miru in nikdar ne zineš, da si njen mož. Mladi plemič je takoj spoznal, da je to dobra kupčija. Vsedel se je v voz in v malo dneh je bila v Parizu poroka. Naša dama je imela za moža laškega plemiča in v lasti — strijčeve milijone. Po poroki se je vsedel grof v jeden voz, mlada žena s svojim starim ljubim pa v drugega, pa so pognali — vsak na drugo stran!

— (Volka jezdaril) je te dni nek kmet pri Kijevu na Ruskem. Mož je stopil jutraj na dvorišče, kar se zadrvi proti njemu volk, hoteč med nogama mu uiti. Pri tem pa je spodnesel kmetiča in revež je sedel v tem trenutku zver na hrbtu! Pograbil je volka za vrat in drvila sta po vasi dalje, oba v silnem strahu. Volk pač ni bil vajeen tacega jezdeca, kmet pa se ni upal poskočiti doli, ker se je bal, da bi mu potem volk kaj žalega ne storil. Zver je tulila, mož pa vpil, da je bilo groza. Za njima se je drvila tolpa vaščanov in psov. Obkolili so volka in ga napadli z vilami, cepci in drugim orodjem. Še le sedaj se je upal kmet poskočiti raz hrbet; volk pa je všel srečno skozi bližnji plot na prosto in nikdo ga ni več videl.

— (Hitri lažnik.) Gospod v dobri volji dé hlapcu: „Jurij, če se mi hitro zlažeš, da nič ne premišljuješ, pa ti dam en tolar.“ — Hlapec (brž): „Aha, milostivi gospod, Vi ste mi dva obljubili.“

— (Čudno in še bolj čudno.) „To je vendar čudno: moji sorodniki, moji stariši, vsi imajo črne oči, otroci pa modre.“ — „To ni nič, ali jaz poznam mlinarja, njegov sin je pa dimnikar.“

— (Tudi dobiček.) „Že 20 let je, kar te nisem videl. Pa si se tudi spremenil sebi na dobiček.“ — „Sebi na dobiček? Kako to?“ — „No, plačevati ti ni treba, da bi si moral lase strčiti.“

— (Vrhunec uljudnosti) je dosegel eleganten Bostončan, kakor pripoveduje „N. Y. Her.“ — Kedar obeduje z gospemi na planem, pa je mnogo mrčesa, ki gospe nadleguje, tedaj si glavo namaže — s sirupom, da mrčes od gospej zvabi na-se.

Domače stvari.

— (Državno pravdnistvo) javlja, da se z večerjšnjim dnēvom počeni njegovi uradni prostori nahajajo v Hrenovi ulici v novem porotnem poslopji v 1. nadstropji.

— (V preskušeno podkóvsko komisijo) imenoval je gosp. c. kr. deželni predsednik gospode dr. Karola Bleiweisa vit. Trsteniškega, ravnatelja podkóvske šole v Ljubljani; Ferd. Gašparija, c. kr. okr. živinozdravnika v Postojini, in učitelja na pod-

kóvski šoli, Ed. Schlegela, vse tri za postavno funkcijsko dōbo jednega leta. Komisiji predseduje gosp. dr. Bleiweis.

— (Iz trgovinske zbornice.) Na dnevnem redu včerajšnje seje obrtnijske in trgovinske zbornice bilo je poročilo o novem volilnem redu. Poročevalec gosp. Pakič priznava, da je vlada sicer v nekaterih točkah precj predrugečila prvotni načrt, katerega je predložila trgovinska zbornica, a vendar nasvetuje, da ga zbornica sprejme brez vsake premembe. Imenom manjšine ugovarja gosp. Baumgartner; govornik zahteva, da se trgovinska sekcija deli na več skupin po davčnem znesku ter nasvetuje jednako razdelitev tudi za obrtni oddelek. Gosp. dr. Poklukar se sklicuje na to, da ne kaže, upirati se volilnemu redu, katerega je vis. ministerstvo uže sklenilo. Tudi njemu volilni red sicer ne ugaja v vsakem oziru, vendar je tega mnenja, da se pozneje lahko predrugeči, če se dokaže dejanska potreba; tedaj podpira govornik nasvet poročevalcev. Vladno stališče razjasnil je vladni zastopnik, gosp. dvorni svetnik grof Chorinsky. Pri glasovanji dobi odsekov predlog večino, in novi volilni red se sprejme brez premembe. Gosp. Souvan poroča o slovenskih blanketih za menjice in nasvetuje, da se vpeljejo. Zbornica pritrdi temu nasvetu. Gosp. Petričič predlaga, naj trgovinska zbornica vis. ministerstvo prosi, da ustanovi vrhovni prometni urad s sedežem v Ljubljani. Ob enem naj se naprosi ljubljanski mestni zastop, da preskrbi potrebna stanovanja. Predloga se sprejmeta, isto tako nasvet gosp. Kneza, da se pri žitni trgovini vpelje metrična mera. V odbor za dolensko železnico izvolijo se gg. Kušar, Petričič in Eichelter. Ces. svetnik gosp. Murnik poroča o eksportu kranjske dežele v Turčijo z ozirom na trgovinsko pogodbo, ki se ima skleniti s to državo. Konečno predlaga gosp. Škerbinec, naj se mestni magistrat pozove, da ustanovi obrtne zadruge v smislu obrtnega zakona. Nasvet se odobri in potem se sklene seja.

— (Spremembe med kranjskim učiteljstvom.) Gosp. Iv. Škerbinec, dosedaj učitelj v Višnji Gori, pride na štirirazredno ljudsko šolo v Šmartno pri Litiji; g. J. Pin, nadučitelj ondi, premesti se na dvarazredno ljudsko šolo v Knežak. Gosp. Ant. Požar, nadučitelj v Knežaku, pride v Višnjo Goro. Gosp. Ant. Maier, do sedaj učitelj v Jesenicah, imenovan je definitivnim nadučiteljem ondi, in gospica Donatijeva, do sedaj v Srednji Vasi, postala je definitivna učiteljica v Jesenicah. Gosp. Andrej Šest iz Radeč na Dolenjskem dobil je nadučiteljsko službo v Metliki.

— (Mesečni živinski somenj) dnē 8. t. m. bil je prav dobro obiskan, čeravno ne tako mnogobrojno, kakor nekateri minoli somnji. Kakor smo izvedeli pri mitninskem uradu, prignalo se je razne živine do 1300 komadov, med njimi največ goveje živine, a jako malo pitane za mesarje. Cena goveje živine je bila jako visoka in mnogi tuji kupci in ljubljanski mesarji niso mogli dobiti toliko živine, kot je potrebujejo. Kónj se je prignalo nad 400, med njimi mnogo lepih, katere so lastniki prodali za dobro ceno. Kmetkega ljudstva je primerno malo prišlo na somenj. Marsikak kmetovalec, ki ima kaj živine za prodaj, hrani jo do 1. maja za veliki somenj, ker pričakuje tedaj še višje cene.

— (Na Bledu) se je ustanovila podružnica „Avstrijskega turističnega kluba“. Predsednikom je izvoljen znani hōtelier J. Mallner, namestnikom veleposestnik Ad. Muhr. Podružnica bo oskrbavala kočje, katere je klub postavil na Triglavu in Stolu; namerava poleg tega napraviti kočjo za one potnike, ki hočejo na Črni prsti se radovati krasnega razgleda in bujnega rastlinstva.

— (Prijetni tovariši.) Dnē 6. t. m. pili so v krčmi Jos. Modica v Novi Vasi štirje kmetški fantje: Fr. Kreščak, Lojze Košir, Lojze Turek in Fr. Štrukelj. Pri pijači vname se prepir in Štrukelj, kateri za hlapca služi pri posestniku Fr. Veselu v Nemški Vasi, moral jo je domov popihati. Toda tovariši jo uderó za njim, ga zasačijo v hlevu, kamor se je bil skril, in ga težko ranijo na glavi. Poškodovani ima sedaj priliko, po lastni bridki skušnji se prepričati o istinitosti starega prigovora, da „po slabi tovarišiji rada glava boli.“

Telegrami „Ljubljanskemu Listu.“

Dunaj, 8. aprila. V mestnem zboru poročal je podžupan Prix o avdiencah zaradi živinskih somnjev pri ministrskem predstniku, namestniku in poljedelskem ministru. Poslednji je dejal, da se trudi obdržati živinski somen v starem redu in da hoče delovati na to, da aproviziranje mesta ne bode v nikaki nevarnosti; vendar je tega mnenja, da nema požunski somen nikake nevarnosti za Dunaj in da zamore k večjemu le za trenotek zadrževati redni razvoj. Novo vpeljani tržni red pa se mora na vsak način obdržati.

Bukarešt, 8. aprila. Včeraj zbornica ni pritrdila zahtevi ministrskega predsednika gledé dnevnega reda o razpravi ustavne revizije. Vsled tega je kabinet Joan Bratiano dal svojo ostavko. (Ministrski predsednik je bil predlagal, da naj se prične takoj špecijalna debata o reviziji ustave; Rosetti pa je nasprotoval in zahteval najprej generalno debato. Njegov predlog je zbornica sprejela.)

Bukarešt, 8. aprila. Vsled izjave zbornice, da zaupa še vedno ministerstvu, bode menda Bratiano svojo ostavko preklical.

Pariz, 8. aprila. Obe zbornici ste preloženi na 20. aprila. Senat je sprejel finančno konvencijo s Tunizom. Poslaniška zbornica je sklenila, da bode po počitnicah v pretres vzela špecijalno posvetovanje zakona o rekrutih. Minister Waldeck-Rousseau, odgovarjaje na neko interpelacijo, izjavlja, da je vlada morala odposlati vojake v Anzin, ker so hujšaki skušali spremeniti delavski „strike“ v politično gibanje. Zbornica je sprejela dnevni red, kateri izraža zaupanje v poštene namene sedanje vlade gledé delavcev in delavskih nemirov v Anzinu.

Tiflis, 8. aprila. Oddelek generala Komarova je bil na potovanju v Merv 15ega marcija po noči napaden od roparskih čet; dve sotniji strelcev ste odbili napad. Roparji so imeli velike izgube. Drugi dan zasedel je oddelek Kočutkankale in je pričel graditi tvrdnjo; prebivalci iz Merva so sodelavali.

Telegrafčno borzno poročilo

z dne 9. aprila.

	gld.
Jednotni drž. dolg v bankovcih	79.75
„ „ „ srebru	80.95
Zlata renta	101.35
5% avstr. renta	95.45
Delnice narodne banke	850.—
Kreditne delnice	319.70
London 10 lir sterling	121.40
20 frankovcev	9.61
Cekini c. kr.	5.71
100 drž. mark	59.30

Uradni glasnik

z dne 9. aprila.

Naprava novih zemljiških knjig: Za katastralni občini Črmošnice in Štale; poizvedbe v dan 5. maja; za davkarski občini Stara Žaga in Blatnik; poizvedbe v dan 16. maja; za davkarski občini Poljane in Pesterica; poizvedbe 2. junija; za davkarski občini Podturn in Gorenje Polje; poizvedbe v dan 15. junija ob 8. uri pri c. kr. okl. glavarstvu v Novem Mestu.

Razpisane službe: Na jednorazredni ljudski šoli v Žaljni pri Višnji Gori služba učitelja; letna plača 450 gld. in stanovanje; prošniki so lahko tudi pomožni učitelji. Molbenice do 25. aprila okr. šol. svetu v Litiji.

Ediktalni poziv: Matevž Ženko iz Nov. Mesta št. 143 se od c. kr. glavarstva novomeškega pozivlje, da v 14 dneh poplača zaostali pridobinski davek v znesku 8 gld. 48 1/2 kr., ker se bo inace preklicala njegova obrt.

Eks. javne dražbe: V Postojni posestvo Jos. Penkovo iz Nadanjega Sela (3950 gold.) dne 30. maja (prenos 3. naroka); posestvo Štef. Lagoja iz Suhorja (4640 gold.) dne 6. maja, 11. jun. in 17. jul. — V Logatcu posestvo Fr. Meleta iz Čérknice (950 gold.) dne 3. maja, 5. jun. in 3. jul.; posestva Ant. Facje iz Jakobovic (5860 gold.) dne 10. junija. — V Vipavi zemljišča Matevža Kete iz Vipave št. 184 dne 30. aprila, 30. maja in 1. julija. — V Kostanjevici zemljišča Blaža Levaka in Dola (2010 gold.) dne 30. aprila, 30. maja in 25. junija; posestva Jan. Dvornika iz Krške Vasi (5000 gold.) dne 23. aprila, 28. maja in 25. jun.; posestvo Alojzija Ponikvarja iz Kostanjevice (740 gold.) dne 10. aprila, 4. jun. in 2. jul.; posestvo Jak. Lažanskega iz Laz (585 gold. 50 kr.) dne 23. aprila, 28. maja in 25. jun.; posestvo Mikl. Uraneže iz Abreža (1890 gold.) dne 23. aprila, 28. maja in 25. junija;

posestvo Jan. Kuharja in Stojanskega Vrha (1706 gold.) dne 30. aprila, 4. jun. in 2. jul.; zemljišče Jarn. Lampreta iz Gorenje Orehovice (120 gold.) dne 30. aprila, 4. jun. in 2. jul. — V Metliki zemljišče Jan. Bajukovo iz Radovine (230 gold.) dne 30. maja, 28. jun. in 26. jul.; zemljišče Ant. Sten iz Spod. Lokvice (212 gold.) dne 30. maja, 28. jun. in 26. jul. — V Senožečah zemljišča Jan. Foka iz Sp. Vrema dne 31. maja (prenos).

Tuji.

Dne 7. aprila.

Pri Maliči: Primosich, komptoirist; Herz, disponent, in Herzig, trgovec iz Dunaja. — Prandstetter, likvidator, in Primosich, hišna posestnica iz Gradca. — Kalmann, ekonom z Češke. — Baron Gottesheim, c. kr. stotnik iz Trsta. — Zamparutti, zidarski polir, z rodovino z Ogerske. — Zgon, župan iz Turjaka. — Beran, c. kr. kontrolor oskrb. skladišča, z rodovino iz Ljubljane.

Pri Slonu: Gula, fabrikant z Dunaja. — Reuner in Kodely, zasebenika iz Prage. — Jurischovitz, trgovec iz Gradca. — Stampfl, trgovec iz Trsta. — Valentuzzi in Fattori, konjarja iz Vidma (Ital.)

Pri Bavarskem dvoru: pl. Almerigotti, magist. urad., in pl. Almerigotti Kar., agent iz Trsta. — Fogar, mesar iz Gorice. — Cerovschek in Hayne, zasebenika iz Bele Peči.

Umrli so:

V bolnici:

Dne 7. aprila. Marija Dolinar, gostinja, 72 l., vnetje pljuč.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm
8. aprila	7. zjutraj	725.77	+ 9.4	svzh. sl.	obl.	0.40
	2. pop.	726.91	+ 9.7	„	„	dež
	9. zvečer	730.06	+ 6.6	vzh. sl.	„	„

Malin na čolnu

na Savi pod železniškim mostom pri Poganeuku (kraj Gorenji Log v litijem okraji)

na štiri kolésa prodá se iz proste roke pod cenimi pogoji.

Natančneje pri gosp. Janezu Jeretin-u v Gradci pri Litiji.

Pri nas se dobivajo tudi knjige iz zaloge

„Matica Slovenske“

in sicer:

Národní Koledar in Letopis „Matic Slovenske“ za 1867. l. 20 kr.

— za 1868. l. 50 kr.

Letopis „Matic Slovenske“ za 1871. l. Uredil dr. E. H. Costa. 50 kr.

— za 1872 in 1873. l. Z eno sliko in eno tablico geometričnih podob. Uredil dr. E. H. Costa. 50 kr.

— „Matic Slovenske“ za 1874. l. 50 kr.

— za 1875. l. Uredila J. Tušek in M. Pleteršnik. 50 kr.

— za 1876. l. Uredil M. Pleteršnik. 50 kr.

— za 1877. l. Uredil dr. Janez Bleiweis. 50 kr.

— za 1878. leto. I. in II. del. Uredil dr. Janez Bleiweis. 25 kr.

— za 1878. l. III. in IV. del. Uredil dr. Janez Bleiweis. 25 kr.

— za 1879. l. Uredil dr. Janez Bleiweis. 50 kr.

— za 1880. l. — — — — 50 kr.

— za 1881. l. — — — — 1 gld.

Zgodovina slovenskega naroda. Spisal J. Trdina. 60 kr.

Vojvodstvo Kranjsko. Po spisu Jož. Erben. 20 kr.

Vojvodstvo Korosko. Po spisu Jož. Erben. 20 kr.

Slovenski Stajer. Spisali rodoljubi. I. snopič. 25 kr.

— Spisal dr. Ivan Gršak. III. snopič. 30 kr.

Slovanstvo. I. del. Spisali Jan Majciger, Maks Pleteršnik in Bož. Raič. 50 kr.

Germanstvo in njega vpliv na Slovanstvo v srednjem veku. Spisal J. V. 10 kr.

Telegrafija. Spisal dr. Sim. Šubic. (Iz Letopisa 1875. I. Posebej vezana) 30 kr.

Slovnica češkega jezika z berilom. Spisal Fr. Marn. 60 kr.

Slovnica ruska za Slovence. Spisal Fr. Majar. 1 gld.

Razna dela pesniška in igrokazna Jovana Vesela-Koseskega. Z njegovo podobo. 2 gld.

Dodatek (k tem delom) 20 kr.

Vodnikove pesni. Uredil Fr. Levstik. 50 kr.

Dr. Lovro Toman. S podobo. 40 kr.

Dr. Etb. H. Costa. S podobo. 40 kr.

Kopitarjeva spomenica. Uredil J. Marn. 40 kr.

Olikani Slovenceo. Spisal Iv. Vesel. 40 kr.

Vpliv vpijanljivih pijač. Spisal dr. M. Samec 10 kr.

Potovanje okolo svetá v 80. dneh. Iz francoskega prevél D. Hostnik. 40 kr.

Strup. Vesela igra v enem dejanji. Prosto poslovenila Lujza Pesjakova. 10 kr.

Slovenska slovnica, po Miklošičevi primerjalni spisal Jan Šuman. 1 gld. 50 kr.

Znanstvena terminologija s posebnim ozirom na srednja učilišča. Spisal A. Cigale. 1 gld.

Prirodoslovska zemljepis. Spisal J. Jesenko. 1 gld.

Zemljevidi: Evropa, Azija, Amerika, Afrika, Avstralija, Rusija, Turčija in druge vzhodne dežele, Britanija in Škandinavija, Svica, Španija in Portugalsko, Nizozemsko in Belgija, Italija, Nemško cesarstvo, po 10 kr.

Zgodovina avstro-ogerske monarhije. Spisal Janko Kersnik (drugi popravljeni natis). 20 kr.

Geometrija za učiteljska. Sestavil L. Lavtar. 1 gld. 20 kr.

Somatologija. Spisal dr. Jan Woldrich, poslovenil Fr. Erjavec. 75 kr.

Prirodopis živalstva s podobami. Po Pokorniju poslovenil Fr. Erjavec. 75 kr.

Prirodopis rastlinstva s podobami. Po Pokorniju poslovenil Iv. Tušek. 85 kr., vezana 1 gld.

Rudnoslovje, po Fellöckerji, spisal Fr. Erjavec. 40 kr.

Štirje letni časi. Po Rossmässlerji predelal Ivan Tušek. 40 kr.

Schoedler, Knjiga prirode. Štirje snopiči. 1 gld. 70 kr.

— Posamični snopiči:

I. **Fizika.** Poslovenil Iv. Tušek. 40 kr.

II. **Astronomija in kemija.** 40 kr.

III. **Mineralogija in geognozija.** Poslovenil J. Zajec. 40 kr.

IV. **Botanika in zoologija.** Poslovenila I. Tušek in Fr. Erjavec. 50 kr.

Oko in vid. Spisal J. Znidaršič. 25 kr.

Nauk o telovadbi. Drugi del (s 164 podobami). 40 kr.

Na prsih in pljučah bolehnim!

Gospodu **Jul. pl. Trnkoczy-ju**, lekarju v Ljubljani na Mestnem trgu.

Zamán vporabljal sem pri kašlji in pljučnih bolečinah razna sredstva, dokler nijsem poskusil Vašega **soka iz kranjskih planinskih zelinč** a 56 kr., in z veseljem sem opazil zboljševanje. Blagovolite mi poslati še 3 steklenice.

Spoštovanjem Vaš udani

Josip Matešič v Sisku.

!!Priznanje!!

Proti bolečinam v glavi in želodcu!

Gospodu lekarnarju **Trnkoczy-ju** v Ljubljani, Mestni trg št. 4.

Z veseljem Vam naznanjam, da so mi Vaše **kri čistilne kroglice**, škaltjica po 21 kr., **izredno dobro služile**. Vročina, katero sem čutila po vsem telesu, potem **hudi glavobol** in sem ter tje napadajoča me **mrzlica**, sami nasledki **zapretja in zelodónega katarja**, ponehali so, hvala Bogu, po polnem, ko sem uživala Vase **kri čistilne kroglice**, tako da ljudje že pravijo, da sem veliko bolj zdrava videti.

Zahvaljeval se Vam v novič prav iskreno, Vas prosim, da mi pošljete za 1 gld. 5 kr. še en zavitek teh takó izvrstno delujočih **kri čistilnih kroglic**.

Pozdravlja Vas, sem najudanejša

Lucija Štibar.

Salicilna ustna voda,

aromatična, vpliva **oživljajoče**, **zapreči pokončanje zob** in odpravi **slab duh** iz ust. 1 steklenica 50 kr.

Salicilni zobni prašek,

splošno priljubljen, vpliva **zelo oživljajoče** in napravi **zobe blesteče bele**, a 30 kr.

Najnovejšo spričalo.

Vaše blagorodje!

Mnogo let vporabljam Vašo **salicilno ustno vodo** in **salicilni zobni prašek** z izvrstnim vspehom in priporočati ja moram vsakemu najtopleje. Pošljite zopet od vsakega 3 steklenice. Spoštovanjem (7) 12—6 **Anton Slama**, župnik.

Vsa navedena sredstva ima **vedno frišna** v zalogi in jih razpošilja proti poštenu povzetju

lekarna pri „Samorogu“

Jul. pl. Trnkoczy-ja

na Mestnem trgu v Ljubljani.